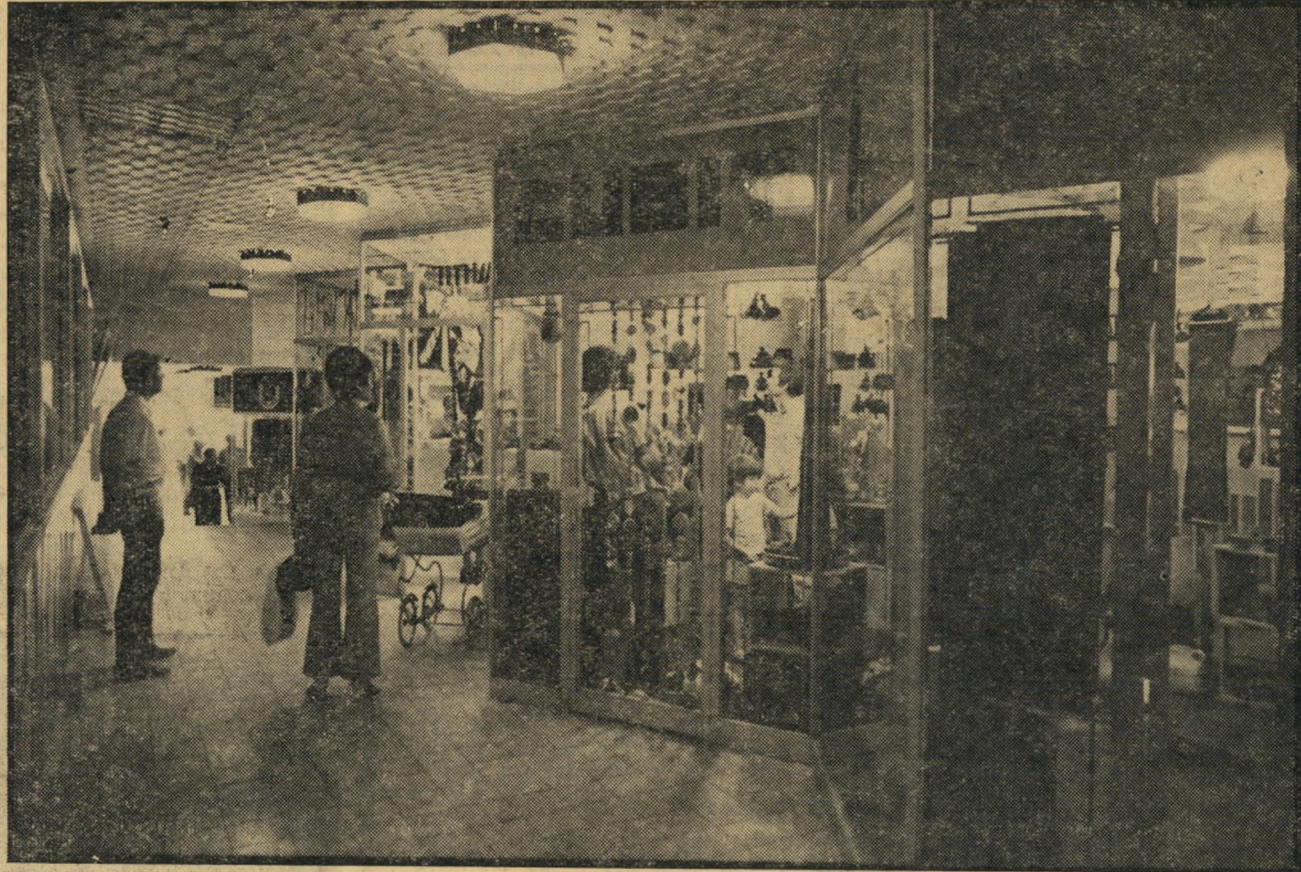

נהג שהפך למיליונר פותח „בוטיקים למען הציונים“

בוטיק ציורים לונדון מיני

הנקרא גלריה סטור, הכניס רווחים כבר בערב הפתיחה. מנהלו — ראל' ישראלי — הוא גם מנהלם של חמישה בוטיקים אחרים הנושאים רווחים.

כיום והמשקאות, חיסלו במהירות את הכיסים בין בעלי כרטיסי ההזמנה ובין כאלה שדווקא לא היה להם כרטיס כזה. תצוגת האופנה התבטלה גם היא, לאחר שדוגמניות הצמרת הישראליות, לבושות בשמלות חופה של אחד הבוטיקים, הושמו ביצירת מעריץ של מאות סקרנים. שאר בעלי הבוטיקים פחדו לסכן את דגמיהם, העדיפו לדחות את התצוגה לתאריך מאוחר יותר.

האירוע המארגן ביותר בערב הפתיחה של המיניסטר, היה בזאר האמנות. כעשרים ציירים ואמנים אחרים, שאורגנו ע"י הציירת שרה אסף, הציגו את יצירותיהם ברחבה סגורה סמוכה. אבל נטיותיהם האמנותיות של תושבי תל-אביב, כנראה אינן מפותחות כל-כך כמו נטיותיהם החברתיות. התוצאה: הבאזר, שהוקם על פני שטח גדול ומרווח, נשאר כימעט ריק מאדם, ומקונים במשך כל ערב הפתיחה. לא זכה אף למחצית ההצלחה לה זכו דוכני הסנדוויצ'ים והמשקאות.

באים מן החוץ: עשרים ושמונה בוטיקים המרוכזים, אחד לייד השני, בשני מיסדרונות ארוכים וצרים. מיני-סטור נוסף בן 15 בוטיקים, יפתח באחד המקומות המרוכזים בתל-אביב בעוד כחצי שנה.

גרמניה, כסוף השיער. „חוץ מזה הייתי גם בצבא, משנת 51 עד 53. אבל זה לא מצא חן בעיני, המיקצוע — זאת אומרת. אז נסעתי לאנגליה. את לונדון כבר היכרתי, כי גרתי בה במשך עשר שנים — משנת 39 עד 49“

לאחר שחזר ללונדון שנית, בהצלחה, הוא החליט לחזור לישראל שנית. אבל זו לא ההצלחה הכספית שמעניינת אותו. „זה בש"ביל הציונים“, הוא אומר. „הבוטיקים ה"אלה מושכרים במחיר אפסי. 300 עד 400 ל"י לחודש. אני לא מצפה לרווחים מדמי השכירות האלה. הייתי מרוויח יותר אילו הייתי שם את סכום ההשקעה בכנק.“

ב רור שבאווירה אינטר-נציונאלית דחוסה כל-כך, קשה היה לערוך תצוגת אופנה, או קבלת פנים למוזמנים, כפי ש"תוכנן. ההמונים הרעבים התנפלו על הכרי

מראה כללי של מרכז הקניות החדש: הלונדון מיני-סטור. לא רק השם והכסף, אלא גם המתכונת הארכיטקטונית מיו

סטור

סום, הופכים את זה לאירוע חברתי נוצץ. כך עשתה קבוצת משקיעים, שבראשם יהודים טובים מבריטניה, שפתחו השבוע שורת חנויות — אלפי סליחות, בוטיקים — בבניין המגורים והעסקים הענק נווה-אביב, שברחוב איבן גביריול בתל-אביב. למי שלא מבין בעניינים, נדמה היה שבסך-הכל פתחו שם כמה חנויות בגדים, גלריה, חנות גבינות, סלון יופי, חנות ציוד ספורט, וכו'. אבל מי שמבין, ידע שמדובר באירוע חברתי חשוב ביותר. לאירוע כזה, מי לא יבוא?

כ מה דברים, באותו אירוע — לא היו: לא היתה תצוגת אופנה, לא היה כיבוד קל, ולא היתה אפשרות לראות כלום. מכל התוכניות הגדולות נשארו רק יהושע רבינוביץ, ראש העירייה ורוב קארול מהסינג'טוב, „הערכנו את מיספר הסקרנים בכמה מאות“, הסביר את התקלות איש יחסי הציבור יורם יצחקי: „לא צפינו להתנפלות המונית של אלפי איש.“

אי אפשר היה להאשים אותו. וכי מי יכול לתאר לעצמו את התפתחות העצומה של האינטר-נציונאליות בקרב התל-אביבים? ההמונים האינטר-נציונאליים, שנחטפו בי אלפיהם לתוך שני המעברים הצרים של ה"קומטלקס החדש, שזכה בכינוי המרשים מיני-סטור — לא הגיעו לשם מתוך סקרנות ותאוות חגיגות סתמיות. הם הבינו תיכף ומיד שבמיני-סטור הם ימצאו אווירה אינטר-נציונאלית ובין-לאומית, החסרה להם כל כך בארץ.

והם צדקו. הגחן האינטר-נציונאלי של ה"מיני-סטור התחיל כבר מהשם. לא היתה זו רשת חנויות, ואפילו לא, מרכז בוטיקים — אלא מיני-סטור. לא פשוט.

בוטיק לבגדים

אשתו הג"מניה היפה של דייב מסלון לתסרוקות דייב, בפתח ה"בוטיק בלאראפ, השייך לה ולבעלה. מחירי הבגדים בבוטיקים של המיני-סטור גבוהים אפילו יותר מאלו של הבוטיקים בדיונוף.

המשקיעים העיקריים במיני-סטור — אדולף גרייסון, אדולף, שהינו בעל רשת של 2000 בוטיקים ברחבי אנגליה, ואשר השקיע ב"מיני-סטור למעלה ממיליון דולאר, (מתוך ההשקעה הכוללת, הגעה בין שניים וחצי ל"שלושה מיליון) הגיע לערב הפתיחה ישר מלונדון.

ללונדון עצמה הוא הגיע בסוף שנות ה"חמישים, לאחר שהכנסותיו מעבודתו — כ"מסגר וכנהג-מונית — בישראל, לא השביעו את רצונו. „הייתי בעלגולע“ אומר המיליונר יליד

בוטיק גבינות הנקרא גבינה, מלא בגבינות הולנדיות וצרפתיות אמיתיות. הגברת דחודה, בכובע הולנדי מסורת, ובעלה, השקיעו את ה"ידיע" יותר מזה לא היה דרוש, היות ודמי השכירות של בוטיק אחד הם נמוכים להפליא.